

Казки про тварин

Казка про билинку і горобця

Казка про билинку і горобця

Стояла в полі билинка, на ту билинку сів горобець-молодець.

— Билинко, билинко, поколиш горобця-молодця.

— Не хочу!

— То я піду до кіз, нехай тебе з'їдять. Кози, кози, ходіте билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

— Не підемо!

— То я закличу вовка, щоб вас подушив. Вовче, вовче, ходи кози їсти: кози не хочуть билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

— Не піду!

— То я попрошу стрільця, щоб тебе застрелив. Стрільче, стрільче, ходи вовка бити; вовк не хоче кіз душити, кози не хочуть билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

— Не піду!

— То я скажу огневі, щоб тебе спалив. Огонь, огонь, ходи стрільця палити, стрілець не хоче вовка бити, вовк не хоче козу душити, коза не хоче билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

— Не хочу!

— То я піду по воду, щоб тебе загасила. Вода, вода, ходи огонь гасити, огонь не хоче стрільця палити.

— Не піду!

— То я закличу вола, щоб тебе випив. Воле, воле, ходи воду пити, вода не хоче огню гасити, огонь не хоче стрільця палити.

— Не піду!

— То я попрошу дуба, щоб тебе бив. Дубе, дубе, ходи вола бити, віл не хоче води пити.

— Не піду!

— То я закличу червів, щоб тебе сточили. Черви, черви, ходіте дуба точити: дуб не хоче вола бити, віл не хоче води пити, вода не хоче огню гасити, огонь не хоче стрільця палити, стрілець не хоче вовка бити, вовк не хоче кіз їсти, кози не хочуть билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

Кинулись черви до дуба, дуб до вола, віл до води, вода до огню, огонь до стрільця, стрілець до вовка, вовк до кіз, кози до билинки, а билинка налякалась, стала горобця-молодця колихати: а-а-а, люлі, і до сих пір колише.